Płyty roku 2016

HiFi i Muzyka płyta roku 2016

Benjamin Britten
The Turn Of The Screw

Eric Barry (tenor), Emily Workman (sopran), Kathleen Reveille (sopran), Diana Montague (mezzosopran), Rosie Lomas (sopran), Dominic Lynch (dyszkant)
Łukasz Borowicz (dyrygent)
DUX/Stowarzyszenie im. Beethovena 2015
Hi-Fi i Muzyka 3/2016

Rejestracja pierwszego polskiego wykonania (estradowego; w czasie Wielkanocnego Festiwalu Beethovena) słynnej opery-horroru. Muzyka Brittena zbudowana jest z niepokojących nawracających motywów, wyraziście rozbrzmiewających w materii dźwiękowej, budowanej przez zespół 14 znakomitych polskich instrumentalistów. Angielsko-amerykańscy soliści śpiewają wspaniale, zwłaszcza Eric Barry (demoniczny Quint), Dominic Lynch (zdeprawowany panicz Miles), Emily Workman (Guwernantka) i Diana Montague (Mrs Grose).

HiFi i Muzyka wyróżnienie roku 2016

Carl Reinecke
Chamber Music for Clarinet, Horn and Piano

Tadeusz Tomaszewski/Roman Widaszek/ Joanna Domańska
DUX 2016
Hi-Fi i Muzyka 7-8/2016

Okazja, by przypomnieć sobie utwory niemieckiego kompozytora Carla Reinecke, a zarazem posłuchać mistrzowskich wykonań jego kameralnych utworów, zarejestrowanych w świetnej jakości technicznej. Za realizację projektu odpowiada troje artystów, związanych z Akademią Muzyczną w Katowicach i Narodową Orkiestrą Symfoniczną Polskiego Radia, tworzących cenione przez melomanów Trio Śląskie. Najpopularniejszym utworem jest zwiewny „Niemiecki walc", uchodzący dziś za jedno z najpiękniejszych dzieł kameralistyki. Płyta ukazuje fenomen muzyki klasycznej przełomu XIX i XX wieku, do dziś kryjącej w sobie, nie wszystkim znane, prawdziwe skarby.

HiFi i Muzyka wyróżnienie roku 2016

Sokolov
Schubert/Beethoven

Deutsche Grammophon 2015
Hi-Fi i Muzyka 7-8/2016

Przez niektórych jest uważany za największego żyjącego pianistę. Jego nazwisko kojarzy się z ptakiem drapieżnym, ale kiedy dziś siedzi przy fortepianie, na myśl przywodzi raczej gołębia. Te dwa wcielenia Grigorij Sokołow prezentuje na najnowszym albumie. Na dwóch płytach zarejestrowano dwa koncerty z 2013 roku – z Warszawy oraz Salzburga. Na pierwszą część wydawnictwa złożyły się: cykl „Impromptus" D 899 i „Trzy utwory fortepianowe" D 946 Schuberta. Na drugą – sonata nr 29 „Hammerklavier" Beethovena. Sokołow nigdy nie daje więcej niż sześć (!) bisów i w programie superrecitalu znalazła się ich maksymalna liczba: pięć miniatur Rameau i Intermezzo b-moll op. 117 nr 2 Brahmsa. Warto posłuchać.

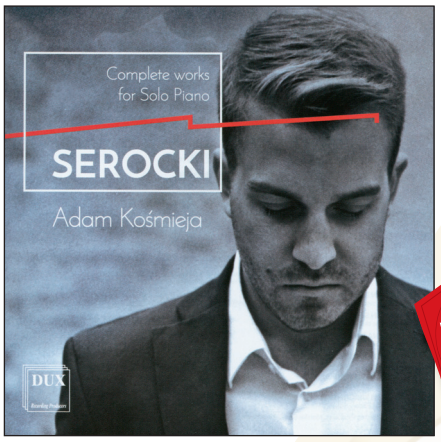

HIFI wyróżnienie roku 2016

Serocki
Complete Works for Solo Piano
Adam Kośmieja (fortepian)

DUX 2016

Hi-Fi i Muzyka 10/2016

Album zawiera wszystkie solowe kompozycje fortepianowe Serockiego, w tym np. pierwsze w powojennej Polsce dzieło dodekafoniczne – „Suitę preludiów" z 1952 roku. Pokazuje śmiałość poszukiwań, indywidualizm i kreatywność. Serocki buduje „prześwitujące", pełne napięcia konstrukcje, oparte na rusztowaniu z niewielu dźwięków. Adam Kośmieja okazuje się znakomitym interpretatorem, pianistą wrażliwym, obdarzonym wyobraźnią sonorystyczną, precyzyjnym w odczytaniu struktury i elastycznym w traktowaniu czasu narracji.

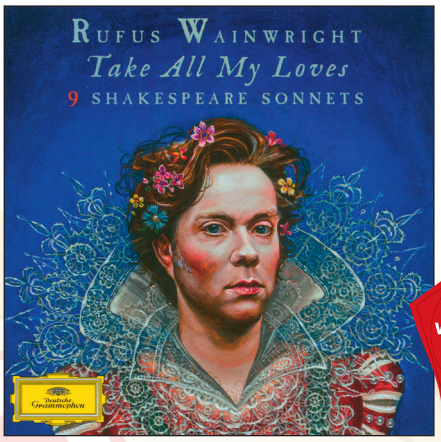

HIFI wyróżnienie roku 2016

Rufus Wainwright
Take All My Loves. 9 Shakespeare Sonnets

Deutsche Grammophon 2016

Hi-Fi i Muzyka 10/2016

154 sonety Szekspira od czterech stuleci niezmiennie przyciągają kompozytorów. Rufus Wainwright nie tylko wydobył ukrytą w poezji muzyczność, lecz także wyeksponował jej wielogłosowość. Wbrew tradycyjnym interpretacjom pokazał, że każdy wiersz można potraktować jako wypowiedź innej osoby. Powstała płyta barwna i atrakcyjna. Można się dzięki niej przekonać, że także współcześnie Szekspir dałby sobie radę jako zdolny i mądry tekściarz.

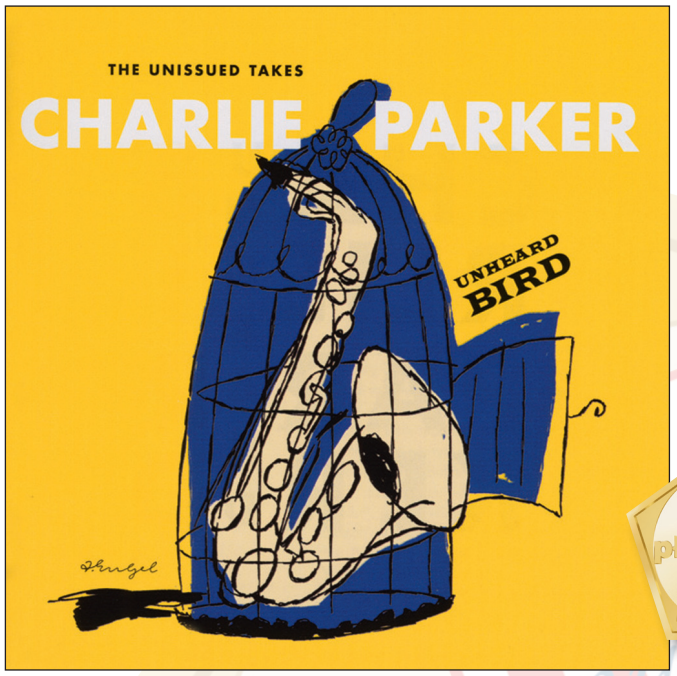

Charlie Parker
Unheard Bird
The Unissued Takes

Verve 2016
Hi-Fi i Muzyka 11/2016

Jeden z najważniejszych albumów jazzowych 2016. „Unheard Bird" to zestaw dwóch CD, na których znalazło się 18 utworów, zarejestrowanych przez Parkera dla Verve w latach 1949-1951. Każda z zamieszczonych tu kompozycji została nagrana w kilku odsłonach. Słyszymy kolejne zapisy tematów, wersje niekompletne oraz master, znane z epokowych albumów „Birda". Całość zawiera 69 ścieżek, z których 58 nie zostało wcześniej opublikowanych. Bezcenny materiał dla fanów jazzu, kolekcjonerów i historyków, ukazujący kunszt genialnego artysty. Po „Unheard Bird" powinni także sięgnąć realizatorzy dźwięku, specjalizujący się w sztuce remasteringu.

Rantala/ Danielsson/ Erskine
How Long Is Now?

ACT 2016
Hi-Fi i Muzyka 12/2016

Do nagrania tej wyśmienitej płyty doprowadził fiński pianista Iiro Rantala. Do studia w Ludwigsburgu zaprosił dwie jazzowe znakomitości: kontrabasistę, wiolonczelistę, gitarzystę i kompozytora – Larsa Danielssona – oraz legendarnego amerykańskiego perkusistę – Petera Erskine'a. Składające się na krążek kompozycje idealnie łączą prostotę z formami wysublimowanymi. Ta muzyka zachwyci wybrednych koneserów, pozostając równocześnie przyjazną mniej osłuchanemu odbiorcy. Poza własnym repertuarem trio sięga po rozmaitych klasyków: Kenny'ego Barrona, Jimiego Hendriksa oraz… J. S. Bacha, w którego „Kyrie" z Mszy h-moll udało się zachować typową Bachowską estetykę, a jednocześnie zaszczepić w nią szczyptę jazzowej improwizacji.

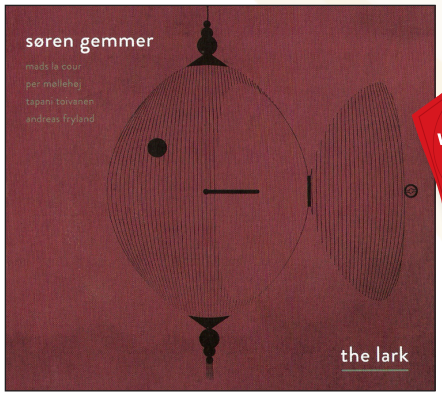

Søren Gemmer
The Lark

WhyPlayJazz 2016
Hi-Fi i Muzyka 4/2016

Już debiutancki album młodego duńskiego pianisty zwiastował pojawienie się wielkiego talentu na europejskiej scenie. Szlachetny liryzm, umiejętne wkomponowanie romantyzmu w jazzową tkankę, zdolność do przekazywania autentycznych uczuć – to robiło wrażenie! „The Lark" to potwierdzenie wielkich możliwości Duńczyka. Tym razem mamy do czynienia ze zgranym skandynawskim kwintetem, złożonym z muzyków o podobnej wrażliwości. Dysponując takim zespołem, Søren Gemmer tworzy własny, intymny świat dźwięków. Mimo że korzysta z wielu elementów jazzowej i klasycznej tradycji, osiąga intrygujące efekty. To muzyka na wielu poziomach dynamiki – nastrojowa i melodyjna. W sam raz na długie zimowe wieczory.

HIFI i muzyka wyróżnienie roku 2016

Michael Formanek
The Distance

ECM 2016

Hi-Fi i Muzyka 5/2016

Michael Formanek skomponował wszystkie utwory na tej płycie i sam je zaaranżował. Tym razem postawił też na bogatszą instrumentację.
Żeby utrzymać w ryzach kilkunastoosobowy skład, grając równocześnie na kontrabasie, do roli dyrygenta zaangażował Marka Heliasa.
Album, początkowo melancholijny, miejscami przywodzący na myśl klimat amerykańskiej prerii, później nabiera zadziorności. Utwory zgrabnie wiążą się w nastrojową całość, pełną instrumentalnych smaczków.

HIFI i muzyka wyróżnienie roku 2016

Anat Fort Trio/Gianluigi Trovesi
Birdwatching

ECM 2016

Hi-Fi i Muzyka 11/2016

Świetny album izraelskiej pianistki i kompozytorki Anat Fort, nagrany wspólnie z wybitnym klarnecistą Gianluigim Trovesim. Całość wpisuje się w nurt jazzu europejskiego, gdzie próżno szukać bluesa i typowych form z tematem i solówkami. W zamian otrzymujemy muzykę wysublimowaną, pełną kolorów, ciepła i przestrzeni. Przeważają utwory o charakterze balladowych, płynące niespiesznym nurtem poza metrum i stałym pulsem. Zwiewne frazy fortepianu liderki urozmaicają ekspresyjne wejścia Trovesiego, co sprawia, że nie sposób przewidzieć narracji. Album, przy którym można odpłynąć.

Babymetal
Metal Resistance

Sony 2016
Hi-Fi i Muzyka 6/2016

Debiut płytowy Babymetal stał się fenomenem w świecie muzyki metalowej, wnosząc do gatunku powiew świeżości. Album „Metal Resistance" kontynuuje tę drogę i rozwija formułę o wpływ kolejnych egzotycznych gatunków. Choć z początku koncepcja łączenia J-popu, metalu, drum'n'bassu i ska brzmi niedorzecznie, to twórcy zrealizowali ją po mistrzowsku i zapewnili odbiorcom niebanalne kompozycje, pierwszorzędnych instrumentalistów, świetną wokalistkę oraz produkcję z najwyższej półki. „Metal Resistance" to nie album dla każdego, lecz z pewnością najlepsza rzecz, jaką metal miał nam do zaoferowania w minionym roku.

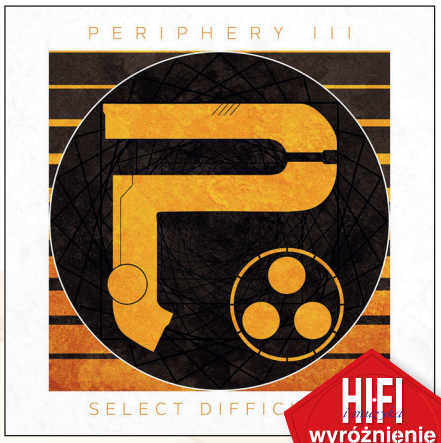

Periphery
Periphery III: Select Difficulty

Sumerian 2016
Hi-Fi i Muzyka 11/2016

Każdy kolejny album Periphery dowodzi, że djent nie był jedynie przelotną modą, a sam zespół w pełni zasłużył na miano lidera współczesnej sceny metalowej. Kompozycje imponują złożonością, a równocześnie wpadają w ucho niczym radiowe hity. Dodatkowo, panowie dali nam najbardziej zróżnicowany album w swojej karierze. Potężne riffy w niskich rejestrach gitar oraz growle zadowolą fanów ciężkich brzmień. Delikatne ballady porwą niedzielnych słuchaczy, natomiast wielbiciele progresywy będą zachwyceni rozwiniętymi utworami o większych gabarytach. W każdej z tych opcji usłyszymy cechy wspólne – znakomite umiejętności instrumentalistów, mistrzowskie kompozycje i morze talentu.

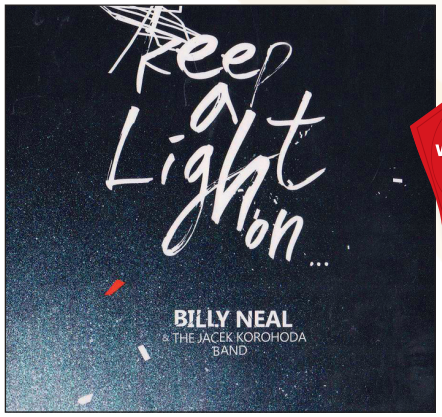

Billy Neal & The Jacek Korohoda Band
Keep a Light On

Ozzy Records 2016
Hi-Fi i Muzyka 9/2016

Owoc współpracy australijskiego wokalisty Billy'ego Neala z zespołem krakowskiego gitarzysty Jacka Korohody to zestaw nowych kompozycji, utrzymanych w klimacie klasycznego rocka i bluesa. Charakterystyczny, zachrypnięty głos Neala współgra z ciekawymi riffami i soczystymi solówkami gitary. W nagraniach odnajdziemy wpadające w ucho melodie, połączone ze stylowo archaicznym brzmieniem lat 70. i 80. Wokalna energia, błyskotliwe partie gitary i pełne pomysłów aranżacje sprawiają, że płyta zadowoli zwolenników tradycyjnego blues rocka. Album ukazał się również na winylu, a analogowe brzmienie idealnie pasuje do specyfiki tego materiału. Oby współpraca obu artystów doczekała się równie fascynującej kontynuacji.

HIFI i Muzyka wyróżnienie roku 2016

Suede
Night Thoughts

Suede Ltd. 2016
Hi-Fi i Muzyka 3/2016

Angielscy przedstawiciele alternatywnego rocka – z charyzmatycznym Brettem Andersonem w roli frontmana – wciąż są w doskonałej formie. A przecież grają już prawie ćwierć wieku, bo debiutowali w 1993 roku płytą bez tytułu, za to z hitem „So Young". Album „Night Thoughts" to solidny zestaw nagrań z ciekawymi melodiami, bogatym instrumentarium i udanymi tekstami. Wszystko tu jest na medal. Od fantastycznego falsetu wokalisty w otwierającym utworze „When You Are Young", po instrumentalny finał „The Fur and the Feathers". Takiego grania chciałoby się więcej.

HIFI i Muzyka wyróżnienie roku 2016

Beth Hart
Fire on the Floor

Mascot Music 2016
Hi-Fi i Muzyka 10/2016

Ogień w tytule krążka zapowiada sporo dynamiki. Rzeczywiście jest obecna, choć – jak na Beth Hart – wcale nie tak często. Album zaczyna się zupełnie nieoczekiwanym utworem „Jazz Man". Dalej też nie jest typowo dla tej artystki. Zamiast energetycznego rocka dominują spokojniejsze klimaty, a piosenka finałowa jest zupełnie melancholijna. Mocny rockowy riff słychać jedynie w nagraniu „Fat Man".
Świetny album, o ile komuś nie przeszkadza, że Beth Hart złagodniała.